

ฝากและสะสมบัญชีออมทรัพย์ของลูกและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ

วันนี้ ผู้สร้างของยุคใหม่กำลังมองดูลูกๆของท่านที่มีสิทธิในยุคใหม่ วันนี้ลูกธรรมดาในยุคเก่านี้ ขณะที่ในวันพรุ่งนี้ ในยุคใหม่ ลูกจะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักร นี่เป็นละครเกี่ยวกับวันนี้และพรุ่งนี้ วันนี้ลูกเป็นอะไร และวันพรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นอะไร? สำหรับลูกๆดวงวิญญาณที่มีความรู้เป็นพิเศษอย่างยิ่ง พรุ่งนี้ที่จะมาถึงก็ชัดเจนเช่นเดียวกับวันนี้ ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ แต่บัพดาตากำลังมองเห็นยุคใหม่ ลูกแต่ละคนจะต้องสร้างแผนใหม่ของตัวเองสำหรับปีใหม่แล้ว วันนี้เป็นวันสิ้นปีเก่า ผลลัพธ์ของทั้งปีก็เห็นได้ในช่วงปลายปี ดังนั้นวันนี้บัพดาตาจึงเห็นผลลัพธ์ของลูกตลอดทั้งปี บัพดาตาใช้เวลาไม่นานในการเห็นสิ่งนั้น ดังนั้นวันนี้บัพดาตาจึงดูบัญชีออมทรัพย์ของลูกแต่ละคนเป็นพิเศษ ลูกทั้งหลายได้เพียรพยายาม ลูกอยู่ในการจดจ่อดังเดิม ลูกทำงานรับใช้ และเต็มเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อการติดต่อและความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับทางโลกและทางจิตของลูกอีกด้วย อย่างไรก็ตามลูกได้สะสมเข้าบัญชีออมทรัพย์ของลูกในทั้งสามอย่างนี้มากน้อยเพียงใด?

วันนี้บัพดาตาได้ทำให้แม่จำกัดตัวมา (แม่ของโลก) ปรากฏตัวขึ้นในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน (บาบามีอาการไอ) วันนี้ฮาร์โมเนีย(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออร์แกน)ไม่ค่อยดีนักแต่ก็ต้องเล่น ดังนั้นบัพดาตาและมามาจึงร่วมกันดูบัญชีออมทรัพย์ของแต่ละคนเพื่อดูว่าลูกได้ออมและสะสมไว้เท่าใด ท่านเห็นอะไร? ลูกทุกคนตามลำดับกันไป แต่จำนวนที่ฝากไว้ในบัญชีออมทรัพย์ของลูกน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นแม่จำกัดตัวมาจึงถามคำถามว่า: ลูกหลายคนมีเป้าหมายที่ดีมากในเรื่องของการจดจ่อดังเดิม และพวกเขาก็เพียรพยายามอย่างดีเช่นกัน แล้วเหตุใดในบัญชีออมทรัพย์ของพวกเขาถึงมีไม่มากเท่าที่ควร? หลังจากที่ได้พูดคุยกัน ผลลัพธ์ที่ปรากฏออกมาก็คือลูกฝึกฝนโยคะ แต่เนื่องจากเปอร์เซ็นต์ของสภาพที่มีโยคะนั้นเป็นปกติธรรมดา บัญชีออมทรัพย์จึงเป็นเพียงปกติธรรมดาเช่นกัน เป้าหมายของโยคะของลูกนั้นดีมาก แต่ผลลัพธ์ของโยคะคือการเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกตีในคำพูดและพฤติกรรมของลูก เนื่องจากการขาดสิ่งนี้ไป ในเวลาที่มีโยคะ,ลูกจะดีมากในโยคะ แต่การเป็นโยคีนั้นหมายความว่าลูกจะต้องมีอิทธิพลต่อชีวิตของลูก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงสามารถฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์ของลูกได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้นแต่ไม่ใช่ตลอดเวลา ในขณะที่เคลื่อนไป เปอร์เซ็นต์การจดจ่อดังเดิมของลูกจึงกลับมารธรรมดา มีการฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์ของลูกน้อยมาก

ประการที่สอง มีการสนทนาจากใจถึงใจเกี่ยวกับงานรับใช้ ลูกทำงานรับใช้มากมาย ลูกแม้กระทั่งอยู่อย่างไม่ว่างเว้นทั้งวันทั้งคืน ลูกมีการวางแผนที่ดีมากและการขยายตัวในงานรับใช้ที่ดีมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามเหตุใดบัญชีออมทรัพย์ของลูกๆส่วนใหญ่ถึงมีน้อยนัก? สิ่งที่เกิดขึ้นจากการสนทนาจากใจถึงใจก็คือลูกทุกคนทำงานรับใช้และลูกก็เพียรพยายามอย่างดีเพื่อให้ตัวเองไม่ว่างเว้น แล้วเหตุผลคืออะไร? เหตุผลที่เกิดขึ้นก็คือลูกได้รับพลังจากงานรับใช้และผลของงานรับใช้ด้วย พลังคือความพอใจในหัวใจของลูกเอง และผลคือความพอใจของทุกคน หากลูกทำงานรับใช้และใช้ความพยายามและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ก็จะมีคามพอใจในหัวใจของลูกและความพอใจจากคนอื่น ๆ ไม่ว่าเขาจะเป็นเพื่อนของลูกหรือคนที่ลูกรับใช้ก็ให้มีประสบการณ์ของความพอใจอยู่ในหัวใจของพวกเขา ไม่ควรที่พวกเขาจะจากไปเพียงพูดคำว่า "ดีมาก ดีมาก!" พวกเขาควรสัมผัสกับคลื่นแห่งความพอใจในหัวใจของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องที่ต่างออกไปที่จะพูดว่า "เราพบบางสิ่งบางอย่าง!" หรือ "เราได้ยินสิ่งที่ดีมาก!" พวกเขาควรพูดว่า "เราได้พบบางสิ่งบางอย่างแล้ว! เราได้บรรลุบางสิ่งบางอย่างแล้ว!" บัพดาตาได้บอกลูกไปแล้วก่อนหน้านี้เช่นกัน: สิ่งหนึ่งคือลูกธนูยิงโดนหัวและอีกสิ่งหนึ่งคือลูกธนูแทงทะลุหัวใจ การได้รับใช้และพอใจในตัวเองไม่ใช่แค่ทำให้ตัวเองมีความสุขและบอกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นดีมาก ไม่เลย! หัวใจของตนเองและผู้อื่นก็ต้องยอมรับสิ่งนี้เช่นกัน ประการที่สอง เมื่อลูกได้รับใช้และผลลัพธ์ที่ลูกอ้างว่าลูกได้ใช้ความพยายามและได้ทำไปแล้ว – ถ้าลูกยอมรับว่าลูกได้ทำมันด้วยตัวเอง – นั่นหมายความว่าลูกได้รับประทานผลของการรับใช้แล้ว ลูกไม่ได้สะสมมัน บัพดาตาคือผู้ที่ทำให้ลูกทำสิ่งนั้น แล้วลูกจะถึงความสนใจของพวกเขาที่บัพดาตา ไม่ใช่มาที่ดวงวิญญาณของลูกเอง “ซิสเตอร์คนนี้ดีมาก! บราเธอร์คนนี้ดีมาก!” มันควรจะเป็น “บัพดาตาของพวกเขาที่ดีมาก!” การทำให้พวกเขาได้รับประสบการณ์นี้คือการเพิ่มบัญชีออมทรัพย์ของลูก เหตุนี้เองจึงเห็นได้ว่าในผลลัพธ์โดยรวมแล้ว ลูกเพียรพยายามอย่างมาก ลูกใช้เวลาและพลังงานอย่างมาก แต่ลูกมีการแสดงภายนอกเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย นี่คือการทำให้บัญชีออมทรัพย์มีน้อยลงมาก กฎแจ่มใสบัญชีออมทรัพย์นั้นง่ายมาก มันเป็นกฎแจ่มเพชร ลูกใช้กฎแจ่มทอง

อย่างไรก็ตาม กฎแห่งเพชรสำหรับการสะสมคือ "จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตน" ในเวลาของการรับใช้ - ไม่ใช่ก่อนหรือหลัง แต่ในเวลาที่ได้รับใช้ - ให้มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตนและให้มีความปรารถนาดีซึ่งเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและความรักอันบริสุทธิ์ต่อทุกดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะเพื่อนของลูกหรือดวงวิญญาณที่ลูกได้รับใช้ บัพดาดาแสดงให้แม่จากัดตัมบาเห็นว่าบัญชีออมทรัพย์ของผู้ที่ยังคงรับใช้ในลักษณะนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไร ลูกจะต้องสามารถสะสมได้ภายในหนึ่งวินาที มากเท่ากับที่ลูกทำในเวลาหลายชั่วโมงในตอนนั้น ทุกวินาทียังคงเดินต่อไปเรื่อยๆ ตึก ตึก ตึก บอกลูกให้ทำทุกอย่างอย่างรวดเร็ว เหมือนกับว่าเครื่องจักรกำลังเคลื่อนที่ ดังนั้น จากัดตัมบารู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่งที่เห็นว่าการสะสมบัญชีออมทรัพย์ของลูกเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ดังนั้น คำแนะนำจากทั้งบัพดาดาและจากัดตัมบา คือ ขณะนี้ปีใหม่กำลังจะเริ่มต้นแล้ว ให้ตรวจสอบบัญชีออมทรัพย์ของลูก แม้ว่าทั้งวันทั้งคืนลูกไม่ได้ทำผิดพลาดอะไร แต่ตลอดทั้งวัน ลูกสะสมเวลา ความคิด งานรับใช้ การติดต่อและความสัมพันธ์อันใกล้ชิดด้วยความรักและความพอใจได้มากแค่ไหน? ลูกบางคนแค่ตรวจสอบว่าพวกเขาไม่ได้ทำอะไรผิดในวันนั้นหรือไม่ได้ทำให้ใครเป็นทุกข์และเสียใจ อย่างไรก็ตามเวลานี้ให้ตรวจสอบว่าลูกสะสมในบัญชีของลูกด้วยความคิดที่สูงส่งตลอดทั้งวันมากแค่ไหน ลูกสะสมบัญชีของงานรับใช้ของลูกด้วยความคิดที่สูงส่งมากแค่ไหน? มีกี่ดวงวิญญาณที่ลูกทำให้มีความสุขกับงานใด? ลูกมีโยคะ แต่มีโยคะกี่เปอร์เซ็นต์? วันนี้ลูกสะสมในบัญชีพรของลูกมากเท่าไร?

ลูกต้องทำอะไรในปีใหม่นี้? ไม่ว่าจะลูกจะทำอะไร ไม่ว่าจะด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำ ตามเวลา ให้มีความเอาใจใส่อย่างลึกซึ้งอยู่ในจิตใจ: "ฉันต้องเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมออย่างแน่นอน" ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ไม่ใช่แค่ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ! ให้ทานพลังด้วยจิตใจของลูก ให้ทานความรู้ด้วยคำพูด และให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำของลูก ในโลกทุกวันนี้ ไม่ว่าจะในโลกของครอบครัวบราห์มินหรือโลกภายนอก พวกเขาไม่ต้องการฟังทุกสิ่งอีกต่อไป พวกเขาต้องการเห็น พวกเขาต้องการทำทุกสิ่งหลังจากได้เห็นมัน ทำไมถึงง่ายสำหรับลูก? ลูกเห็นพ่อบราห์มาเป็นภาพลักษณ์ที่ให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำของท่าน ยังไงลูกก็ให้ทานความรู้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามปีนี้ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับการให้ทานคุณธรรมกับทุกดวงวิญญาณ กล่าวคือ ลูกต้องให้ความร่วมมือผ่านคุณธรรมในชีวิตของลูก ลูกจะไม่ให้ทานกับบราห์มินใช้ไหม? ลูกจะให้ความร่วมมือกับพวกเขา ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะคนอื่นจะมีความอ่อนแอสักแค่ไหน ลูกจะให้ทานคุณธรรมผ่านชีวิต การกระทำ และการติดต่อของลูก นั่นคือ ลูกต้องให้ความร่วมมือ อย่างมองดูผู้อื่นในสิ่งนี้ "คนนี่ไม่ทำแล้วทำไมฉันต้องทำด้วย คนนี้ก็เป็นอย่างนี้!" พ่อบราห์มามองแต่พ่อชื่อว่าเท่านั้น ถ้าลูกต้องมองใครให้มองพ่อบราห์มา! อย่างมองดูผู้อื่นในสิ่งนี้ แต่ให้รักษาเป้าหมายอันเป็นคติพจน์ของบราห์มาบาบาที่ว่า: "ผู้ที่ริเริ่มคืออรชุน" กล่าวคือ บรรดาผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือตามความสมัครใจของตนเอง จะกลายเป็นอรชุนอันดับหนึ่ง พ่อบราห์มาเป็นอรชุนอันดับหนึ่ง หากลูกทำทุกสิ่งด้วยการมองดูผู้อื่นก่อน ลูกก็จะไม่กลายเป็นอันดับหนึ่ง แต่จะเป็นตามลำดับกันไป เมื่อลูกทุกคนถูกขอให้ยกมือขึ้น ลูกยกมือเพื่อให้เป็นตามลำดับกันไปหรือเพื่อเป็นอันดับหนึ่ง? แล้วลูกจะตั้งเป้าหมายอะไร? ผู้ให้ทานคุณธรรมที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะใครจะพยายามเขย่าลูกมากแค่ไหน ก็อย่าได้สั่นคลอน! ลูกทุกคนต่างก็พูดกับกันและกันว่า "คนอื่นก็เป็นอย่างนี้ แล้วทำไมเธอถึงทบทวนตัวเองอย่างนี้ล่ะ? เธอก็ควรเข้าร่วมกับพวกเราด้วย!" ลูกสามารถหาเพื่อนได้มากมายที่จะทำให้ลูกอ่อนแอลง อย่างไรก็ตาม บัพดาดาต้องการเพื่อนร่วมทางที่ให้กำลังใจผู้อื่นและให้ความกระตือรือร้นแก่พวกเขา แล้วลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ทำงานรับใช้ แต่ทำในขณะที่เพิ่มบัญชีออมทรัพย์ของลูก จงทำงานรับใช้มากมาย! ประการแรก รับใช้ตนเอง แล้วจึงรับใช้ผู้อื่น บัพดาดาตั้งข้อสังเกตอีกเรื่องหนึ่ง ท่านควรระบอสิ่งนี้หรือไม่?

วันนี้เป็นวันบรรจบกันของพระจันทร์และพระอาทิตย์ จากัดตัมบาถามว่า: แอดวานซ์ปาร์ตี้จะต้องรออีกนานแค่ไหน? ต่อเมื่อลูกไปถึงสภาพที่แอดวานซ์เท่านั้น งานของแอดวานซ์ปาร์ตี้จึงจะเสร็จสมบูรณ์ได้ ดังนั้น วันนี้แม่จากัดตัมบา ได้เล่าบางสิ่งบางอย่างให้บัพดาดาฟังอย่างเงิบๆ และอย่างมีไหวพริบ สิ่งหนึ่งที่เธอเล่านั้นคืออะไร? บัพดาดารู้อ แต่ถึงกระนั้น วันนี้ก็เป็นการเล่นจากใจถึงใจ เธอพูดว่า: "ฉันไปทัวร์มธบันและก็สนุกทั้งหมดด้วยเช่นกัน" ผู้ที่เห็นจากัดตัมบา รู้ว่าเธอจะส่งสัญญาณอย่างติดตลกด้วยคำพูดของเธอ เธอไม่เคยพูดอะไรโดยตรงเลย เธอบอกว่าทุกวันนี้เธอเห็นคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่ง คุณสมบัติพิเศษนั้นคืออะไร? เธอบอกว่าปัจจุบันนี้ความไม่ระมัดระวังมีมากมายหลายประเภท บางคนมีความไม่ระมัดระวังประเภทหนึ่งและคนอื่นมีอีกประเภทหนึ่ง "มันจะเกิดขึ้น ฉันจะทำบางครั้ง คนอื่นก็ทำ และฉันก็จะทำด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้จะดำเนินต่อไป..." ถึงอย่างไรภาษาของความไม่ระมัดระวังนี้ก็ยังคงอยู่ในความคิดของพวกเขาอยู่แล้ว แต่พวกเขาก็พูดออกมาด้วย บัพดาดากล่าวว่า: ให้วิธีการนี้กับลูกๆ เหล่านี้ในปีใหม่ ลูกทุกคนรู้คติพจน์ที่แม่จากัดตัมบาจะซึมซับตนเองอยู่เสมอหรือไม่? ลูกจำสิ่งนี้ได้ไหม? ใครจำสิ่งนี้ได้บ้าง? (ฮูคูมิ ฮูคูม ซาไล ราฮา .. - ผู้เดียวที่

ออกคำสั่งกำลังทำให้ฉันทำทุกสิ่ง) จากตัดต้มบากล่าวว่า: หากทุกคนซึ่มซั่มสิ่งนี้ – ที่บัพดาตากำลังทำให้ลูกแต่ละคนเคลื่อนไป ที่ทุกอย่างก้าวของลูกเป็นไปตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน - ถ้าลูกมีความตระหนักรู้ว่าเป็นพ่อที่ทำให้ลูกเคลื่อนไปโดยตรง แล้วนิมิตของลูกจะไปอยู่ที่ไหน? นิมิตของผู้ที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนนี้จะตกอยู่ที่ผู้เดียวที่ให้คำแนะนำสั่งสอนเท่านั้น ไม่ใช่กับใครอื่น คาราวานฮาร์กำลังทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและทำให้ลูกเคลื่อนไป คาราวานฮาร์มีความรับผิดชอบและแล้วศีรษะของลูกที่หนักหน่วงในการทำงานรับใช้ก็จะเบาสบายอยู่เสมอเหมือนดอกกุหลาบทางจิต ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ อัจชะ

ลูกทุกคนได้มาเพื่อร่วมเฉลิมฉลองปีใหม่ นี่เป็นสิ่งที่ดีและก็คนเต็มบ้านแล้ว! อัจชะ ลูกมีน้ำเพียงพอไหม? ลูกมีน้ำไหม? ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่พยายามในการนำน้ำมา! การจัดหาน้ำให้คนหลายพันคนไม่ใช่เรื่องของการนำสองถังหรือสี่ถังมา ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไปก็ถึงเวลาที่ขุมหมจะกลับกันแล้ว ทุกคนได้อยู่กันอย่างสบายๆหรือไม่? พายุลูกเล็กๆให้ข้อทดสอบแก่ลูก มีลมแรงบ้าง ลูกทุกคนโอเคไหม? พันดาวาสโอเคไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี มันยอดเยี่ยมกว่ากุมภามลาไม่ใช่หรือ? อย่างน้อยลูกก็ได้รับพื้นที่สามฟุต ลูกอาจไม่มีเตียง แต่อย่างน้อยลูกก็มีพื้นที่สามฟุต

ในปีใหม่ ลูกๆในทุกหนแห่งทั้งในดินแดนนี้และในต่างประเทศได้เห็นพิธีสำหรับปีใหม่ พวกเขาได้เห็นด้วยสติปัญญา และได้ยินผ่านหูของพวกเขา ทุกคนในมฐันก็กำลังดูสิ่งนี้เช่นกัน ชาวมฐันเล่นบทบาทในการทำงานรับใช้ในฐานะผู้ปกป้องยักษ์ได้เป็นอย่างดี พร้อมกับผู้ที่มาจากดินแดนนี้และจากต่างประเทศบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ เป็นเครื่องมือในการรับใช้ในมฐันด้วย อัจชะ ได้รับการดมมากมาย ลูกทุกคนสามารถเห็นการ์ดที่มาได้ การ์ดไม่สำคัญเท่ากับความรักในหัวใจที่ซ่อนอยู่ในนั้น ดังนั้นบัพดาตาจึงไม่ได้มองที่ความสวยงามของการ์ด แต่มองดูด้วยความรักอันล้ำค่าจากหัวใจที่พวกเขาเติมเต็มมากเพียงใด ดังนั้นลูกทุกคนจึงได้ส่งความรักจากหัวใจของลูก ดังนั้น ถึงดวงวิญญาณที่รักเช่นนั้น เป็นการส่วนตัว – บัพดาตาไม่ได้เอ่ยถึงชื่อของทุกคน – บัพดาตากำลังตอบสนองต่อการ์ดเหล่านั้นด้วยความเคารพที่เต็มไปด้วยความรัก จดหมายแห่งความทรงจำระลึกถึง โทรศัพท์ อีเมล ทางคอมพิวเตอร์ – ไม่ว่าจะมีความสะดวกสบายใดๆก็ตามก่อนที่ลูกจะใช้สิ่งเหล่านั้น บัพดาตาจะได้รับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดผ่านความคิดของลูกก่อน สิ่งเหล่านั้นจะมาจากคอมพิวเตอร์และอีเมลของลูกในภายหลัง ความรักของลูกๆ มาถึงบัพดาตาตลอดเวลา แต่วันนี้ หลายคนได้เขียนแผนพิเศษสำหรับปีใหม่ ได้ให้คำมั่นสัญญา และยังมีความกล้าที่จะปล่อยให้อดคิดเป็นอดีตและก้าวไปข้างหน้า บัพดาตากำลังบอกลูกทุกคน: ทำได้ดีมากลูกๆ! ทำได้ดี!

ลูกทุกคนมีความสุขใช่ไหม? พวกเขามีความสุขด้วย เวลาที่ ความปรารถนาในหัวใจของบัพดาตาคือปรารถนาให้ลูกๆ แต่ละคนของผู้ประทานกลายเป็นผู้ประทาน อย่าได้ร้องขอสิ่งใด: "ฉันควรได้รับสิ่งนี้ สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น ฉันควรทำสิ่งนี้!" จงเป็นผู้ประทาน มีใจกว้างในการทำให้กันและกันก้าวไปข้างหน้า ลูกที่ยังอายุน้อยบอกบัพดาตาว่าพวกเขาต้องการความรักจากซีเนียร์ และพ่อก็ตอบลูกที่อายุน้อยว่า "ให้ความเคารพต่อซีเนียร์แล้วลูกจะได้รับความรัก" การให้ความเคารพคือการได้รับความเคารพ ลูกไม่ได้รับความเคารพเช่นนั้น การให้คือการได้รับ แม้แต่สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็ยังให้สิ่งนั้น เทพหมายถึงผู้ให้ ดังนั้นจงกลายเป็นเทพที่มีชีวิต เป็นผู้ประทาน! ใจ! เมื่อลูกทุกคนเป็นผู้ประทาน ผู้ให้ ก็ไม่เหลือใครที่จะรับ และแล้วกลิ่นหอมของดอกกุหลาบทางจิตแห่งความพอใจจะกระจายไปทุกหนแห่ง ลูกได้ยินสิ่งนี้ไหม?

ดังนั้นในช่วงปีใหม่อย่าพูดภาษาเก่า – ซึ่งเป็นภาษาเก่าที่บางคนยังใช้ซึ่งไม่มีใครชอบ อย่าถูกบังคับด้วยคำพูดเก่าๆ พฤติกรรมเก่าๆ และนิสัยเก่าๆ ของลูก ถามตนเองว่าทุกแง่มุมเป็นสิ่งใหม่หรือไม่ ลูกทำอะไรที่ใหม่หรือไม่? สิ่งที่คุณต้องทำคือเฉลิมฉลองศตวรรษที่ 21 ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่เป็นเวลา 21 ชาติเกิดในศตวรรษที่ 21 ลูกต้องการที่จะบรรลุสิ่งนี้ใช่ไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทุกทิศทุกทางที่มีสิทธิในยุคใหม่ ถึงลูกทุกคน ดวงวิญญาณที่สะสมหลายล้านอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอในทุกย่างก้าว ถึงดวงวิญญาณที่ตนเองให้เรียง่างเหมือนตัวอย่างของบรรพบุรุษมาบาบา ถึงผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรมโดยการเปิดเผยคุณธรรมในชีวิตของตนเอง ถึงผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างมาก ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

ในเวลานี้เป็น การบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ เวลาของการบรรจบกันหมายถึงสิ่งเก่าจบบสิ้นและสิ่งใหม่ก็เริ่มต้นขึ้น เช่น ที่การบรรจบกันที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ในทำนอง

เดียวกัน วันนี้เป็นการบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ลูกก็มีความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องมีความมุ่งมั่นนี้ กล่าวกันว่า จงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่มั่นคงสม่ำเสมอในทุกวินาที ลูกๆของผู้ประทานจะต้องกลายเป็นนายผู้ประทาน พร้อมกับการบอกลาปีเก่า บอกลาความผูกพันยึดมั่นกับโลกเก่าและชั้นสการ์เก่า และปลุกเรียกชั้นสการ์ที่สูงส่งและใหม่ ของลูก คำทักทายและคำอวยพรหลายล้านเท่า!

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่เป็นสุขอยู่เสมอ และอยู่เหนือคำถามที่ว่า "ทำไม" และ "อะไร" โดยกลายเป็นตัวของการ บรรลุผล

ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการบรรลุผลอย่างสมบูรณ์ไม่สามารถมีคำถามใดๆเกี่ยวกับสิ่งใดได้ บุคลิกภาพ แห่งความสุขจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและกิจกรรมของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าความพอใจ ถ้ามีความสุข น้อยลง เหตุนั้นก็คือขาดการบรรลุผล และเหตุที่ขาดการบรรลุผลก็เพราะมีความปรารถนาอย่างใดอย่าง หนึ่ง การมีความปรารถนาอันละเอียดอ่อนมากมายจะนำลูกไปสู่การขาดการบรรลุผลบางอย่าง ดังนั้น จงละ ความปรารถนาอันชั่วครวญเสีย และกลายเป็นตัวของการบรรลุผล แล้วลูกจะอยู่อย่างมีหัวใจที่เป็นสุขอยู่ เสมอ

คติพจน์: จงซึมซับอยู่ในความรักของพระเจ้า แล้วแรงดึงดูดของมายาจะสิ้นสุดลง

*** โอม ชานติ ***